

OSIEDLE
GŁĘBOKIE
PILCHOWO

RADA OSIEDLA

Inicjatywa
Lokalna

GUNICE

Osada Günnitz (dzisiejsze nieistniejące Gunice) były do 1555 roku w posiadaniu rodu von Blankenburg, do czasów przejścia przez von Raminów. W XIX wieku trwał konflikt pomiędzy braćmi von Ramin, którzy reprezentowali różne gałęzie znanego na Pomorzu rodu, nieporozumienia trwają aż do 1911 roku.

Znany i silny ród pomorski von Raminów miał w posiadaniu majątki między innymi w dzisiejszym Bezrzeczu, Stolcu, nieistniejących Gunicach, niemieckim Ueckermünde i Dobrej Szczecińskiej. Na przełomie XIX i XX wieku ród lekko podupadał, co spowodowało sprzedaż rodowego pałacu w Stolcu w inne ręce, ale mimo to ród von Ramin był znaczący – odpowiada między innymi za spótkę, która budowała osiedle na dawnym Glambecksee, czyli dzisiejszym Głębokim.

Przed wojną mieszkało w Günnitz niecałe 200 mieszkańców podzielonych na leśnicówkę, kompleks pałacowy oraz osadę znajdującą się po obu stronach drogi prowadzącej do Węgornika., Ziemie były dość żyzne, uprawiano tu nawet tytoń, a łąki były zagospodarowane i kryły dużo orsztynu – inaczej rudy darniowej, którą wykorzystywano do schyłku XX wieku w budownictwie, a w dawnych czasach jako rudę żelaza w piecach dymarkowych.

Po wojnie okolicę nazwano Gunice, zamieszkiwało ją podobnie jak przed wojną – około 200 osób. Mieszkańców z czasem ubywało, do lat dziewięćdziesiątych w osadzie mieszkało tylko kilka osób, głównie pracowników leśnych, w dawnej leśniczówce Forsterei Günnitz.

W pierwszej połowie XIX w. von Raminowie wzniesli tu na fundamentach znajdującego się niegdyś zamku klasycystyczny pałac. Zbudowany został z czerwonej cegły i otoczony parkiem. Na początku naszego wieku pałac został zamieniony w siedzibę jednej z loży masońskich. Na ścianach i stropie głównej sali pałacu widniały ozdoby w kształcie sześcioramiennych gwiazd i kielni - stanowiących symbole organizacji.

Raminowie mieszkali w pałacu do zakończenia II Wojny Światowej, po 1945r. stał się siedzibą Związku Łowieckiego, później został przejęty przez junaków Powszechnej Organizacji „Służba Polsce” a w latach 60 XX budynek zaczął popadać w ruinę, by zakończyć żywot w roku 1972 kiedy został rozebrany .

Po pałacu do dziś pozostała tylko ściana wspierająca schody wejściowe na ganek od strony zachodniej oraz sklepienie prowadzące pierwotnie do podpiwniczki.

Zachowała się kasztanowa aleja prowadząca do pałacyku i trakty tworzone i utrzymywane przez von Raminów.

Lapidarium von Ramin

Wśród lasu, przy leśnej drodze niewielkiej drodze stoją cztery wysokie, polodowcowe głazy z szarego granitu oraz niewysoki nagrobek z różowego sztucznego kamienia. Spoczywa tu ośmiu członków rodziny von Ramin. Najstarszy grób z różowego kamienia, kryje szczątki zmarłego w 1844 r. Wilhelma Ramina i jego żony Henrietty -1876.

Ostatni pogrzeb odbył się w 1945 r., gdy spoczął tu urodzony w 1911 r. Barnim